

3100 Sayılı Katma Değer Vergisi Mükelleflerinin Ödeme Kaydedici Cihazları Kullanmaları Mecburiyeti Hakkında Kanunun, 5422 Sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun, 213 Sayılı Vergi Usul Kanununun, 7338 Sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun ve 488 Sayılı Damga Vergisi Kanununun Bazı Maddelerinin Değiştirilmesi Hakkında Kanun

(Resmî Gazete ile yayımı : 5.11.1988 Sayı : 19980)

Kanun No.
3482

Kabul Tarihi
26.10.1988

MADDE 1. — 3100 sayılı Kanunun 7 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

İndirim ve dahili tevkifat

Madde 7. — 1. Mükellefler kullanmak üzere satın aldıkları ödeme kaydedici cihazların herbiri için fatura bedellerinin %40'ını, cihazın iktisap edildiği yıla ait Gelir veya Kurumlar Vergisine tabi kazançlarından indirirler.

2. Ödeme kaydedici cihaz kullanmak mecburiyetinde olan ikinci sınıf tacirler, ilk defa satın aldıkları cihazlar nedeniyle ve bir defaya mahsus olmak üzere, bu cihazları aldıkları tarihi takip eden aybaşından itibaren 12 ay süre ile dahili tevkifat ödemezler.

3. Bu maddenin uygulamasına ilişkin usul ve esaslar, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 2. — 3100 sayılı Kanuna 8 inci maddeden sonra gelmek üzere aşağıdaki mükerrer 8 inci madde eklenmiştir.

Ceza ve sorumluluk

MÜKERRER MADDE 8. — 1. Onaylanan modele uygun üretim veya ithalat yapmayan, cihazları satışa sunmadan önce Maliye ve Gümrük Bakanlığının özel mühürü ile mühürlettirmeyen, servis örgütünü (satış, bakım-onarım) kurmayan, satışını yaptığı her cihazın yedek parça da dahil olmak üzere en az on yıllık bakım ve onarımını sağlayamayan üretici veya ithalatçı kuruluşlar ile süresi içerisinde ödeme kaydedici cihazları almayan, cihazları bozan, bozuk cihazları kullanan veya başkalarının kullanmasına izin veren, bir hesap dönemi içinde ayrı tarihlerde en az iki defa cihazları kullanmamak suretiyle satış fişi vermediği tespit edilen mükellefler, kaçakçılığa teşebbüs etmiş sayılırlar. Bu mükellefler hakkında Vergi Usul Kanununun 360 ıncı maddesinde yer alan ceza uygulanır.

Üretici veya ithalatçı kuruluşlar, Maliye ve Gümrük Bakanlığının özel mühürü ile mühürlenen her 500 cihaz için en az bir eleman bulunduracak şekilde yurt sathına yayılmış bakım ve onarım teşkilatlarını kurmak zorundadırlar.

2. Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenip açıklanan usul ve esaslara uymayan, üretici veya ithalatçı kuruluşlar, bunların satış, bakım-onarım servislerinde görevli elemanları ile ödeme kaydedici cihazları kullanma mecburiyeti bulunan mükellefler hakkında; her bir tespit için ayrı ayrı olmak üzere, Vergi Usul Kanununa bağlı "Usulsüzlük Cezalarına Ait Cetvel" de yer alan birinci derece usulsüzlük cezalarının beş katı uygulanır.

3. Bu Kanunun uygulanması ile ilgili olarak Maliye ve Gümrük Bakanlığınan onay alan üretici veya ithalatçı kuruluşlar, kurmuş oldukları satış ve bakım-onarım servisleri ile birlikte müteselsilen sorumludurlar.

4. Satışını yaptıkları cihazları, (daha önce satılan ve halen mükelleflerce kullanılanlar da dahil) Maliye ve Gümrük Bakanlığınca uygun görülen şekilde düzenlemeyen veya arızalandığı halde çalışır hale getirmeyen üretici veya ithalatçı kuruluşlar, düzenlemedikleri veya çalışır hale getirmedikleri cihazların rayiç veya emsal bedelini ilgili mükellefe ödemek zorundadırlar.

5. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usul ve esaslar Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

MADDE 3. — 3100 sayılı Kanununun 9 uncu maddesine aşağıdaki 3, 4 ve 5 inci fıkralar eklenmiştir.

3. Kullanılan ödeme kaydedici cihazlar, ilgilinin Gelir veya Kurumlar Vergisi mükellefiyeti sonar ermedikçe haczedilemez.

4. Bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde Vergi Usul Kanunu ve Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

5. Üretici veya ithalatçı kuruluşların piyasadan çekilmeleri veya verilen onayın iptal edilmesi gibi hallerde, daha önce satılan cihazların kullanımının devamının sağlanması için gerekli olan servis hizmetlerinin verilmesi, yedek parça alımı veya yeni bir cihaz temini yoluyla mükelleflerin mağduriyetlerinin önlenmesi amacıyla “ödeme kaydedici cihaz özel hesabı” açılmıştır.

Bu hesap, Maliye ve Gümrük Bakanlığınca uygun görülmesi halinde ödeme kaydedici cihazlara ilişkin uygulamanın geliştirilmesi, yaygınlaştırılması ve teknolojinin izlenmesi amacı ile yapılacak araştırma ve çalışmalarda da kullanılabilir.

a) Ödeme kaydedici cihaz özel hesabının kaynağı, Maliye ve Gümrük Bakanlığından onay alan kuruluşlarca;

— Maliye ve Gümrük Bakanlığınca cihaz modelinin onayı sırasında, her bir onay için 5 000 000 lira tutarında yapılacak ödemeler (Bu tutarı 10 katına kadar artırmaya Bakanlar Kurulu yetkilidir.),

— Taahhütlerin yerine getirilmemesi halinde ödenecek tazminatlar,

— Üretilen veya ithal edilen cihazların toptan satış bedelinin %0,5'i (yüzde yarım) oranında yapılacak ödemeler,

Ve diğer gelirlerden oluşur.

b) Ödeme kaydedici cihaz özel hesabına ait meblağ, cihaz modelinin onayından önce, taahhüname belirtilen süreler içerisinde ve üretilen veya ithal edilen cihazların Maliye ve Gümrük Bakanlığının özel mühürü ile mühürlendiği ayı takip eden aybaşından itibaren üç ay içerisinde ödenir.

c) Ödemeler Türkiye Cumhuriyet Ziraat Bankası Merkez Şubesinde, Maliye ve Gümrük Bakanlığı adına açılacak özel hesaba yatırılır.

d) Ödeme kaydedici cihaz özel hesabında biriken meblağın kullanılma usul ve esasları Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenir.

e) Ödeme kaydedici cihaz özel hesabı ile ilgili olarak yapılacak her türlü harcama ve işlemler 2886 sayılı Devlet İhale Kanunu, 1050 sayılı Muhasebe Umumiye Kanunu ve 832 sayılı Sayıştay Kanununa tabi değildir.

MADDE 4. — 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin 2573 sayılı Kanunla değişik 6, 7 ve 8 numaralı bentleri aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

6. Sanayi ürünü ihraç eden ve yıllık ihracat tutarı 1 000 000 A.B.D. Doları veya muadili yabancı para karşılığı Türk Lirasını aşan imalatçı kurumların, bu ihracattan sağladıkları hâsılatın %20'si kurum kazancından indirilir. İhraç edildiğinin tevsiki şartıyla ihracatçılara yapılan satışlar da sanayi ürünlerinin imalatçısı yönünden yıllık ihracat tutarının hesabında ihracat sayılır. İhraç ettiği mal imal etmeyen ihracatçı kurumlarda, bu istisna 1/4 oranında uygulanır.

Bakanlar Kurulu yukarıda yer alan; 1 000 000 A.B.D. Doları tutarını on katına kadar artırmaya veya Kanunda yer alan tutarın 1/4'üne kadar indirmeye, %20 oranını sifıra kadar indirmeye veya Kanunda yer alan orana kadar artırmaya yetkilidir. Bu yetkiler, mal grupları veya sektörler itibariyle farklı miktar ve oranlar tespit edilmek suretiyle de kullanılabilir.

7. Yaş meyve, sebze, kesme çiçek, süs bitkileri ile bunların tohum ve fideleri ve su ürünlerini ihraç eden ve yıllık ihracat tutarı 250 000 A.B.D. Doları veya muadili yabancı para karşılığı Türk Lirasını aşan kurumların, bu ihracattan sağladıkları hâsılatın %20'si kurum kazancından indirilir. İhraç edildiğinin tevsiki şartıyla ihracatçılara yapılan satışlar da söz konusu ürünlerin üreticisi yönünden ihracat sayılır.

Bakanlar Kurulu yukarıda yer alan; 250 000 A.B.D. Doları tutarını on katına kadar artırmaya veya Kanunda yer alan tutarı sifıra kadar indirmeye, % 20 oranını sifıra kadar indirmeye veya Kanunda yer alan orana kadar artırmaya yetkilidir. Bu yetkiler, mal grupları veya sektörler itibariyle farklı miktar ve oranlar tespit edilmek suretiyle de kullanılabilir.

8. Kambiyo mevzuatı gereğince Türkiye'ye döviz olarak getirildiğinin tevsik edilmesi kaydıyla dış navlun hâsılatının % 20'si kurum kazancından indirilir. Bakanlar Kurulu bu oranı % 1 oranına kadar indirmeye veya Kanunda yer alan orana kadar artırmaya yetkilidir.

MADDE 5. — 5422 sayılı Kanuna 3239 sayılı Kanunla eklenen mükerrer 40 ıncı maddenin 1 inci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Kurumlar Vergisi mükellefleri, cari vergilendirme döneminin Kurumlar Vergisine mahsup edilmek üzere Gelir Vergisi Kanununun dahili tevkifat ile ilgili hükümlerine göre dahili tevkifat yaparak vergi dairesine öderler. Cari vergilendirme döneminin Kurumlar Vergisinden mahsup edilemeyen dahili tevkifat, aynı döneme ait Kurumlar Vergisinden muaf veya müstesna kazançlar üzerinden Gelir Vergisi Kanununun 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 numaralı bendine göre yapılan tevkifat tutarından mahsup edilir.

MADDE 6. — 213 sayılı Vergi Usul Kanununun 5 inci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Basın ve TRT yoluyla yapılacak bu açıklamalara ait harcamalar, mükellef veya vergi sorumlularından tahsil edilir. Bu harcamalar, vergi uygulamaları yönünden gider olarak kabul edilmez.

MADDE 7. — 7338 sayılı Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Murisin ölüm tarihinden önce, kanunlara veya kanunların verdiği yetkiye dayanarak kamu düzeni koyan mevzuata göre kısmen ya da tamamen ilgili kuruluşlara bedelsiz devri konusunda işleme başlanılmış olan gayrimenkullere ait vergiler de yukarıdaki fıkrada belirtilen esaslar çerçevesinde tecil olunur. Verginin tahsili halinde gecikme zammı yüzde elli noksanı ile uygulanır.

MADDE 8. — 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (2) sayılı tablonun II—Öğrenciler ve askerlerle ilgili kâğıtlar bölümünün (1) numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

1. Çıraklık ve Meslek Eğitimi Kanunu kapsamındaki çıraklık sözleşmeleri ile öğrenim kredisi ve burs almak, öğrenci yurduna girmek ve öğrenim, staj, ihtisas ve benzeri gayelerle öğrencilerle velileri tarafından okul ve yurt idarelerine veya ilgili kuruluşlara verilen taahhüt-nameler ve bunlarla ilgili kefaletnameler.

GEÇİCİ MADDE 1. — Bu Kanunun 7 nci maddesi ile Veraset ve İntikal Vergisi Kanununun 13 üncü maddesine eklenen fıkra hükmü, bu hükmün yürürlüğe girdiği tarihte tarh işlemleri henüz sonuçlanmamış olaylarla tarhiyat kesinleştiği halde ödeme süresi sona ermemiş olan olaylar hakkında da uygulanır.

GEÇİCİ MADDE 2. — Maliye ve Gümrük Bakanlığı 3100 sayılı Kanunun 6 ncı maddesine göre ödeme kaydedici cihaz kullanma mecburiyetinde olan mükelleflerin, bu mecburiyetlerinin başlama tarihlerini, mükelleflerin satış tutarları veya gayrisafi iş hasılatına göre üç yıla kadar uzatmaya ve yıl içine kademeli olarak yaymaya yetkilidir.

Yürürlük

MADDE 9. — Bu Kanunun 4 üncü maddesi 1.1.1988, 5 inci maddesi 1.1.1989 tarihinde, diğer maddeleri ise yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

MADDE 10. — Bu Kanun hükümlerini Maliye ve Gümrük Bakanı yürütür.

BU KANUNA AİT TUTANAKLAR

Türkiye Büyük Millet Meclisi

Cilt	Birleşim	Sayfa
11	67	65
15	15	310:348
16	17	9:26,33,66:70

I - Gerekçeli 80 S. Sayılı Basmayazı Türkiye Büyük Millet Meclisinin 15 inci Birleşim tutanağına bağlıdır.

II - Bu Kanun; Türkiye Büyük Millet Meclisinin Plan ve Bütçe Komisyonu görüşmüştür.

III - Esas No. : 1/449